

Sygn. akt II KZ 3/22

## POSTANOWIENIE

Dnia 15 marca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Bojańczyk

w sprawie **J. S.**

skazanego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. art. 64 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w dniu 15 marca 2022 r.

w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron

zażalenia skazanego

na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego

Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 31 grudnia 2021 r., sygn. akt II AKzw (...),

o odmowie przyjęcia zażalenia

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 20 grudnia 2021 r.

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.**

## UZASADNIENIE

Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...) zarządzeniem z dnia 31 grudnia 2021 r. odmówił przyjęcia zażalenia wniesionego przez J. S. (data wniesienia 29 grudnia 2021 r., *k. 63 akt sygn. IV Kow(...)*) na postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 20 grudnia 2021 r., sygn. akt II AKzw (...), pozostawiające bez rozpoznania zażalenie skazanego na postanowienie Sądu Okręgowego w L. z dnia 10 listopada 2021 r., sygn. IV Kow (...). Zarządzenie powyższe zostało doręczone J. S. w dniu 11 stycznia 2022 r.

J. S. w dniu 16 stycznia 2022 r. (data nadania w urzędzie pocztowym 16 stycznia 2022 r.) złożył do Sądu Apelacyjnego w (...) zażalenie na zarządzenie Przewodniczącego

II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 31 grudnia 2021 r., sygn. akt II AKzw (...), o odmowie przyjęcia zażalenia na postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 20 grudnia 2021 r.

W jego treści skarżący wskazuje na to, że z powodu stanu zdrowia nie mógł złożyć zażalenia na postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 20 grudnia 2021 r., sygn. akt II AKzw (...) w ustawowym terminie, zaś w przygotowaniu i wniesieniu środka odwoławczego nie miał mu kto pomóc, nie stać go ponadto na wynajęcie adwokata, w związku z czym prosi o „rozpatrzenie zażalenia i wniosku o system dozoru elektronicznego”.

### **Sąd Najwyższy zważył, co następuje.**

Zażalenie nie jest zasadne i w konsekwencji zaskarżone zarządzenie należało utrzymać w mocy. Jego uwzględnienie mogłoby nastąpić, gdyby skarżący trafnie podniósł, że zaskarżone zarządzenie zostało wydane z naruszeniem przepisów postępowania, mogącym mieć wpływ na jego treść względnie, gdyby oparte zostało na błędnych ustaleniach faktycznych (art. 438 pkt 2 i 3 k.p.k.). Tymczasem tego rodzaju zarzuty w zażaleniu w ogóle nie zostały przezeń sformułowane.

Zgodnie z dyspozycją art. 430 § 1 k.p.k. sąd odwoławczy pozostawia bez rozpoznania przyjęty środek odwoławczy, jeżeli zachodzą okoliczności określone w art. 429 § 1 k.p.k. albo jeżeli przyjęcie tego środka nastąpiło na skutek niezasadnego przywrócenia terminu. Tak też postąpił Sąd Apelacyjny w (...), postanowieniem z dnia 20 grudnia 2021 r. pozostawiając wniesiony przez skazanego J. S. środek odwoławczy (zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego w L. z dnia 10 listopada 2021 r., sygn. IV Kow(...)) bez rozpoznania w związku ze stwierdzeniem, że został on wniesiony po terminie.

Na rozstrzygnięcie sądu w przedmiocie pozostawienia środka odwoławczego bez rozpoznania m. in. w związku z jego wniesieniem po terminie przysługuje zażalenie, jednakże ustawodawca przewidział rozpoznanie środka zaskarżenia od tego rozstrzygnięcia w ramach tzw. instancji poziomej, tj. przez równorzędny skład sądu odwoławczego, chyba że postanowienie o pozostawieniu środka odwoławczego bez rozpoznania zostało wydane przez Sąd Najwyższy (art. 430 § 2 k.p.k.). Rzecz jasna także i ten środek odwoławczy podlega wstępnej kontroli w ramach *sui generis* postępowania międzyinstancyjnego (art. 429 § 1 k.p.k.) i prezes sądu (przewodniczący wydziału, upoważniony sędzia) może odmówić jego przyjęcia, jeśli tylko stwierdzi, że wniesiono go po terminie lub został wniesiony przez osobę nieuprawnioną albo jest niedopuszczalny z mocy ustawy.

W obecnie zaskarżonym zarządzeniu Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 31 grudnia 2021 r. o odmowie przyjęcia zażalenia na postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 20 grudnia 2021 r. prawidłowo uznał organ wydający zarządzenie, że zażalenie zostało wniesione po terminie. J. S. był bowiem obecny na posiedzeniu Sądu Apelacyjnego w (...) w dniu 20 grudnia 2021 r., a zatem termin do wniesienia zażalenia na postanowienie wydane i ogłoszone na tym właśnie forum procesowym wynosił siedem dni i był liczony od daty ogłoszenia postanowienia (art. 460 § 1 zd. pierwsze k.p.k. w zw. z art. 100 § 4 zd. pierwsze k.p.k.), o czym — jak wynika z treści protokołu posiedzenia — J. S. został pouczone przez sąd (*k. 57 akt sygn. IV Kow(...)*). Zażalenie na postanowienie z dnia 20 grudnia 2021 r. zostało zatem wniesione przezeń z uchybieniem ustawowemu, siedmiodniowemu terminowi do zaskarżenia postanowienia ogłoszonego na posiedzeniu, bowiem dopiero w dniu 29 grudnia 2021 r. (*k. 63 akt sygn. IV Kow(...)*).

Trafnie więc w zaskarżonym zarządzeniu Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...) uznał, że zażalenie skazanego J. S. na postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 20 grudnia 2021 r., sygn. akt II AKzw (...), zostało złożone z przekroczeniem ustawowego, siedmiodniowego terminu, który był liczony od daty ogłoszenia postanowienia i — w konsekwencji — odmówił przyjęcia zażalenia J. S. datowanego na dzień 16 stycznia 2022 r. w myśl dyspozycji przepisu art. 429 § 1 k.p.k.

Z uwagi na powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu i utrzymał w mocy zaskarżone zarządzenie.